

i Forslaget; jeg skal navnlig ikke brøste, hvorvidt man har gjort Ret i at fravige Princippet Hjælp til Selvhjælp. Der kunde muligvis gøres Indvendinger imod dette Princip, men jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaa dem. Det vilde tage meget for megen Tid, og Princippet's Rigtighed forekommer mig i øvrigt at være fuldt tilstrækkelig bevist af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage).

Bust: Efter den udmærkede Maade, hvorpaa Alderdomsforsørgelsesagen er bleven ført her i Tinget især af det ærede Medlem her ved Siden af mig (Hørup), var der ikke Grund for mig, som er enig med ham, til at tage Ordet. Jeg er ogsaa enig i Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Maribo (L. Larsen). Men da vi paa mange Punkter paa det politiske Omraade, navnlig indenfor den hidtilværende Opposition her i Salen, staa ved et Vendepunkt, har jeg sølt mig forpligtet til ved nogle Ord — de skulle ikke blive mange — at motivere min Afstemning. Jeg er enig i, at dette er et Vendepunkt, der vil komme til at vise sine Følger i en Række af Aar i dette Land, og jeg vil da sige for mit Vedkommende — da dette er en tredje Behandling, kan der jo være Anledning dertil — at da vi ved Begyndelsen af denne Samling fik den saa meget omtalte *Ol*- og *Sukkerlov*, som jeg var vis paa vilde blive fuldstændig distanceret af Alderdomsforsørgelsen, stod jeg for mit Vedkommende tvivlende i den Sag, jeg sagde til mig selv, at naar vore ærede politiske Modstandere sagde om dette Lovforslag, at naar det vedtages, vil det indstøde en ny politisk *Tra* i vort Folk, og naar der af dem, der holdt stærkest derpaa, blev talt i samme Tone, men med andre Ord, saa kunde jeg ikke forstaa, at der fra nogens Side blev gjort saa meget Bejr af dette Lovforslag. Det var ganske vist ikke særlig demokratisk, thi det vilde føre til, at f. Eks. jeg som Gaardmand fik en Vettelse af 40 Kr., naar en Husmand kun fik en Vettelse af 10 Kr. Det er just ikke nogen Grund til at gøre saadant Væsen og Bejr i Henseende til de Folk, der komme ind under Loven, thi netop naar man ser paa den fra den Side, er denne Lov ikke noget Fremstridt. Jeg stod altsaa for mit personlige Vedkommende tvivlende, og jeg holdt derfor selvsølgelig min Mund, naar der var Tale om Sagen her i Salen, fordi jeg ikke havde noget særligt at kunne bringe til Klarhed paa dette Omraade, da jeg foreløbig selv stod temmelig uflart med Hensyn til Lovforslaget. Men jeg vil sige, at efter som Sagen nu har ud-

viklet sig, og efter hvad der er fulgt efter, er der noget i, at det er Indstødningen af en hel ny *Tra*, naar vi begynde at vedtage *Love* paa den Maade, som Forsørgelsen har været for denne *Ol*- og *Sukkerlov*, og vi nu derefter ere komne til, at der foreligger et saadant Alderdomsforsørgelsesforslag som det, der foreligger her, og navnlig efter den Afstemning, som er foregaaet i dette Ting ved denne Sags anden Behandling. Ja, jeg vil ikke bruge stærke Udtryk og sige, at jeg vilde skamme mig derved, thi jeg vil ikke irritere mine hidtilværende Meningsfæller i Oppositionen, men jeg vilde undse mig ved at rejse ud paa Landet og skulle forsvare et saadant Alderdomsforsørgelsesforslag. Derfor agter jeg blant og bart med mit fulde Hjerte at stemme mod en saadan Alderdomsforsørgelse. Jeg skal nævne kun et Par Ting, som særlig for mig have gjort, at jeg vilde undse mig. At tænke sig en Gang, at vi have ved anden Behandling faaet forkastet en Bestemmelse om, at der skulde tages Hensyn til Tilbagebetaling og Eftergivelse af Fattighjælp. Jeg tror oprigtig om de Herrer, at de mene, at de ved at vedtage et saadant Lovforslag dæmme op mod Socialismen. Og saa jeg for mit Vedkommende vedtender mig fuldt ud, at jeg mener, at den socialistiske Stat er Bind og Fantasteri, men naar jeg kommer til at tænke mig staaende paa Moder i Sommer overfor ærede Socialdemokrater, og de sige: Hvad er det at byde os fra den saaldte Oppositions Side, saa maa jeg sige, at vi have gjort noget af det allerværste til at grave og gøde om Socialismen og give den Bind, idet vi ere faldne paa Knæ for dens Principer, navnlig for det Princip, at man kan saa Alderdomsforsørgelse uden Selvhjælp, ere faldne paa Knæ for det bare, blante Princip, at de ingen Verdens Ting behøve at gøre selv, og det vil gøre, at Socialisterne saa endnu mere Fart i deres Agitation. De ville sige: de kalde sig nu Bøstremænd, eller hvad de ville, men giv et det, at de i denne Samling have vedtaget en Alderdomsforsørgelseslov, som har taget Hensyn til de Principer, vi Socialister altid have hevdet, nemlig at vi ville have uden at hde en Dre fra vor Side. Og hvad have de samtidig gjort? De have viist deres Uvilje, deres Inhumanitet i den Grad, at naar f. Eks. en stakkels fattig Mand, der i sit 51de Aar har faaet nogle Kroner paa Grund af Sygdom, saa skal han, selv om han ærlig har slidt og stræbt for at tilbagebetale dem, ja selv om Kommunen har eftergivet ham dem, dog intet have efter denne Lov. Hvad er det for en Humanitet,